

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ - Nr. Pol.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: **CORSIA STADION N. 12.** —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglas od 8 redakah stoji 60 novč., za svaki redak više 6 novč.; li u slučaju opetovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se šalju poštarskom uplatnicom (nasretno postale) imo, pretime i najbližu poštu valja točno označiti. Kому list ne dođa na vrijeme, nekа to jаvi odpravništву u otvorenu pismu, zа kojа se na plаću poštаrаnа, аko se izvаnа nаplаćо: »Rеklаmаcја«. Doplаt se nа vrаćаju аko се i nе tiskаju. — **NAŠA SLOGA** izlаzi svаkog četvrtkа nа cјelom аrku. Novci i pisma šаlju se nа uredništvo ili odpravništvo. Nоbilitеgovаj listovi se nе primаju. — Predplаtа s poštаrinom stoji 5 for., zа seljаkа 2 for. nа godinu. Rаzmjerno fr. 3.60 i 1 zа pol godinе. Izvаn cаrovinа višе poštаrаnа. Nа mаlo 1 br. 5 novč.

Poreč-Kastav-Jelšane.

Čovjek plaća cesarske franke od dohodka onde gdje stanuje, makar je njegov trgovina dala dobitak i drugdje.

Tako je bilo prije i sa željeznicama. Buduć željeznice imaju svoje upravljanje u Beču, plaćale su tamo cesarske franke od svoga dohodka (impоста industria-rendita).

Tako je došlo, da je sam grad Beč dobivao sve obćinske namete na one silne poreze, koje su željeznice morale plaćati.

Našlo se je poštenih ljudi, koji su rekli: Željeznice neodobivaju samo u Beču, nego i po mnogih drugih obćinama, zato nije pravo, da Beču gradu svi obćinski nameti, a drugim ništa.

Zato su stvorili zakon od 8. maja 1869. Polag toga zakona ima se u svakoj zemlji, kuda željeznica prolazi, propisati toliko franki, koliko odpada po duljini željeznice.

Za Istru propisu se ti franki u Poreču, jer zakon govori, da u glavnom gradu, a neki se je pomutio, pak je uzeo Poreč za glavni grad Istre.

Dobro valja zapamtiti, da je rečenomu zakonu namera bila odstraniti krivicu, a učiniti pravicu, i da u zakonu nije rečeno, da glavni grad ima dobiti obćinske namete, koji se onda propisu na porez ili franke od dohodka željeznice.

Sada da vidimo, kakova je pravica izšla.

U Istri plaća takovo vrsti porezo samo južna željeznica ili Sidban. Ta željeznica prolazi u Istri samo kroz dva glavarstva, kroz kastavsko i jelšansko, pak od svih nametah ili adicionalah, koje željeznica plaća na svoj dohodak, obćina kastavska i jelšanska neodobivaju ni novčica, nego sve dobiva grad Poreč.

Reći će tko god: a što će nam par forintih, jesu ili nisu.

Da i za par forintih ni nam nebi žao, ali se ovdje radi o tisućah, a budući da nameti neće prestati, jer su potrebe obćinske uvijek veće, tu je račun za buduća vremena od stotinah tisućah forintih!

Godine 1883., koja je prošla, dobio je grad Poreč u ime toga nameta 6101 for. 05 n., a odbor za cestu sudbenoga kotara Poreča dobio je 2091 for. 79 n., a to nisu mačje suze.

Obćine Kastav i Jelšane misleć, da nije u zakonu to utvrđeno, podigle su pritužbu, najprvo na financu.

Ministarstvo financije reklo je, da ono nemože tu stvar odlučiti.

Zemaljski odbor ili Junta također drži, da to nije njezina stvar.

One obćine su se pritužbom obratile na c. kr. namjestništvo u Trstu.

One govore ovako: Zakon od 8. maja 1869. htio je učiniti pravo i odstraniti krivo.

Zakon govori u istinu tako, da bi za Istru valjalo propisati porezo od željeznice u Poreču, ali Poreč velo to obćine, nije glavni grad Istre, zato bi namoti od željeznice morali poći obćinam, kuda željeznica prolazi, to jest obćini Kastavskoj i Jelšanskoj, a ne gradu Poreču.

Tako stvar stoji. Mi smo ju prijavili, jer je znamenita i osvedočeni smo, da će obćine Kastav i Jelšane prije ili kasnije dobiti svoje pravo, makar bilo tako, da se zakon popuni, ako nije dosta jasan.

Jednu stvar ipak moramo spomenuti.

Iz zemaljskih pravilnikah, koji su izišli s febrarskim patantom od god. 1861., viditi je, da 4 zemlje austrijske noimaju odlučena glavnoja grada, a to su: Vorarlberg, Bukovina, Goričko i Istru. Za sve druge kraljevine i zemlje spomenuti su neki »zemaljski glavni gradovi«, za te 4 nisu, nego se kaže samo, da se sabor Vorarlberga sakuplja u Bregenou, sabor Bukovine u Černovicah, sabor Goričkoga-Gradiške u Gorici, sabor Istre u Poreču, ali nije rečeno, da su ti gradovi glavni gradovi onih pokrajinah.

Koj zna zgodovinu Istre, taj se neće ni malo prečuditi, da Istru još noima glavnoga grada.

Mi se čudimo samo onim, koji nam za zlo uzimaju, ako Poreču poričemo tu čast.

Ta mi znamo, da koji god grad bude odlučn za glavni grad Istre neće biti naš, dakle no činimo »za svoj trbuh«. Stvar je o Poreču posve preporna. Dok je ovako, kako je, nam bi se činilo najplemenitije, da se obćina grada Poreča, bez terati mak na konac, izjavi pripravna uzeti neki del spomenutih nametah, a tako i cestni odbor. Ostalo neka bi se davalo mestnim obćinam Kastavskoj i Jelšanskoj, i odboru za cestu kotara Voloskoga. Da ovo pitanje do danas nije riješeno u korist svih obćinah u Austriji, kuda željeznice prolaze, bit će uzrok taj, da nisu sve obćine razumjele o kolikoj stvari se radi. Ali sunce božje objasjava svih i progleduju sve malo po malo.

DOPISI.

Dobrinj početkom veljače 1884.

Dogodnj sblivši se u Dobrinju 27. prosinca 1883. na dan sv. Ivana evangjealiste sili me, da se najprvo u kratko osvrnem na zadnje izbore poslanikah za pokrajinski sabor listarski.

Ako je bila sva Istra, gdje se slavski govori uznemirena, pogrdjena i varana budi mitom budi pretnjom, te ako je u

nutrnjosti Istre kipila bezobraznost talijanska protiv hrvatstvu, to na kvarterskih otcioh dostiže svoj vrhunac, o čem je bilo dosta pisano u uležnih utooih i u javnih listovih. Obćina Dobrinj nebljaše prasta od talijanskoga kukolja, dapače u ovu obćinu uložilo najviše truda, da varkom obćinu pokrenu nekoga izbornika na gadnu nevjeru, samo da doblju »kravu« kako je to sam K. pisao u Dobrinj.

Ovdje se lagalo, da popi rada za svoju korist; budu li odabrani narodni poslanici, da će popovom biti povedana plinda na terat tužnoga kmeta; nevojiti kmet, da će plađati for. 5 za svaku uđatu ženu, a od djevoike for. 10, da će se plađati na ko-koše, na prozore i svakovratne domađe životinje; ovakve i alleno budalaštine firill pristaše Bolmađela i druga, mu. Nekoje bituše dubašnjarsko i tuko gabonjarsko povjorovuše krćim bezposlicam. Glavni huj-kaži bljahu mesari u Krku, koji su obielni otok, a za ovim zaletili se u obćinu Dobrinjsku K. Z. i J. B. slabe slugе loča gospodara.

K. Zak dneva 17. lipnja prolleti na konju poput kana tatarskoga — Dubašnicu Malinsku, Sv. Vid, Rasopasno, Gabonje, Kras i Dobrinj, noseć svojim mlta i davorne, a rodoljubom strah i trepet. Izbornikom Dobrinjskim nudi po sto forinti, samo da nagnu na njegovu stranu, a popom izbornikom lepi darak namjenjuje smrt nožem. Za Zakon diže se na 18. lipnja Justo Bogović, hodkari po Rasopasnom i Gabonjinu i pleto naopako. Gabonjari i Stričić iz Rasopasne hodočaste Buldu, Tončiću i družini; fratar Juranić i pop J. Bogović sokolo plaćenike. Isti Šip Roke Bajčić iz Cresa bane na Gabonjin, da diže četu gabonjarah u Krk, da šteta na dan 29. lipnja izdnjice roda svoga.

Za spletkarenjem i šurovanjem sliđilli su gradit čini, koji moradoše ogorđiti svaku rodoljubivu dušu. Na 20. lipnja Gabonjari kumenjuju narodnjake Ivana Španjola iz Gostinjeu i Milka Kirinčića Ivančića, da jedva živi iznesešo glave. Na 21. lipnja dvanajest Gabonjarah traže na Rasopasnom popa Butkovića, valjda da ga nadare Zakovim darom; iste noći spaljuju lese Ivana Jakominčića Musuriničića. Podkupljenici 29. lipnja u Dobrinju baeaju rodoljubom kamenje u vrata. U noći 1. srpnja zapaljuju bezdušnici štale popa Ant. Kirinčića; oganj hvatao susjedne štale gdje bljaše zatvoreno više blaga i apravljeno mnogo slana i na stožih slama, kad mladić Frane Crviti sa svećmi drugovi, opaziv na zvoniku odsjev požara, vičuć potri na lice mjesta, te u svojoj blađenjoj haljini ugušo zametak ognja na susjednih stajah, a nam došlo stanovništvo, probudjeno glasom zvonca, težkom mukom omedjaši vatra; izgorjele samo popa Kirinčića staje i izpržio se popa V. jedan krmak.

K. Zak pisao je u vrijeme izbora porugljive listiće u Dobrinj i to gospodji Ivani ženi Hekara Vjekoslava Kopana i popu V., a u Krku pospredno i uvredljivo govori o dobrinjolih i njihovih popovih. I teta Istria pisala: »I villani di Dobrinno«. Za ova junačtva u Dobrinju sve režito malo i veliko na Zaka, isti njegov prijatelj V. hiesno protiv njemu; tom prigodom reče V. blieđatelj G. V. sliedeće: »vi čete jošte Zaka

gostiti u svojoj kući«, na što mu V. odgovori: »kad se to sbude, polupajte mi prozore.«

Navedite istinite činjenice, evo me na sam događaj. Dne 27. prosinca 1883. banu nemilla družba u Dobrinj i to junak K. Zak sa dvojcem svakah, Franjom Karabašdem i Antonom Maškullinom. Da dođu po svojom poslu, neka, al došli su na porugu Dobrinjcem na kmetinu ka V., na uspomenu izpržena mu krmka — hoćete li voće ironije? V. je znao, da će doći, dapače nekoi tvrde, da jh je pozvano, mo-guće, al ako istina, od kogi Ivana koj Ivani Dobrinjci nisu zaboravili junačtva Zakova, zato odmah čim su stigli u Dobrinj, budu pozdravljeni sa zviždanjem; ljudi ih gledaju mrko na poprieko, to se snobivaju od čudu, skoro nevjeruju svojim očim. U kući krđani nakrmili se kupusom sa slantinom, a vani dobrinjci zbljaju šalo sa zbljijom!

Izašavši naši valmože po objedu iz kuće V., mladost zgrne se oko njih kako ptičice oko sove; oni sa svojim ponaučenjem i svojom govorom izazovu još veće negodovanje, te budu pozdravljeni kao nemilli gosti. Sve što blize k noći sve više rasia gungula. Zak postajno uzjaše konja, to kromice podje u obližnje selo Hlapu da tamo pozdravi kumu i nadari maloga pljnja, al Hlapari čim uočili Z. prišlo ga kumenjem na vratolomni blig: »Vikao je kano ludjak:

»Mama mia, ča me mislite uđit!« Svakako Hlapari nisu namjeravali uđiti, nego samo pokazati Zaku, da je ovo hrvatska gruda zemlje, koju nesamije oskravjivati noga zlobnog neprijatelja. Vrativ se Z. u grad, izgred dostiže svoj vrhunac, jer sve stanovništvo, muško i žensko bijaše na okupu Pjmoso se orliko. »Još Hrvatska ni propala! ... Oj Hrvati, jošte živi rieć naših dje-dovaht ... i druge zanosite pjesme sliktalo se: Živio car Franjo Josip I. Živila kuća Habsburgska! Živila Hrvatska Krepa Šarenjak!

Kad se noć spustila, u jedan tren budu porazbijana atakla na kući V. gdje je Z. i družinom večerao i na kući popa J. koji j po podne Krčane napajao. Krčane spopad smrti strah, nego jh klecaju, a bljad kao krpa nemođu rieći smucati. Nekoj poznajuć čud Dobrinjčakah i da zaprieč kakovo zlo, svjetuju Šaronjakom na tajni bleg. Našt delje jedna dočekaše te savjet, to u pratnji desetorice, na tajn vrata, tiho kroz neprolazne klanice uz mikoše iz mjesta.

Kažu, da su se i na Krauu skupili. Krasani, da jh pozdrave dostojno nu od makoše sretno put Krka, razmišljajuć kak Dobrinjci znadu muževno braniti svoj hrvatski čast.

Krđani su govorili u kući V., da č drugi put doći oboružani ravoiari i po pratnjom žandarah. Ako i je Zaku E. kum, al oružnici nisu njegova tjelasn straža. Dobrinjci već sada govore kako č drugi put Z. dočekati. »Tako vjetkar sije buru žanje.«

Paroj, 12. (25.) siječnja.

»Naša Sloga« stupila je u svoje pet najstoto ljeto, a još nije u njoj bilo glas iz pravoslavnog Peraja. Ja sam prvi, ki sam se javljam, al neću biti posljednji

svita...
dela...
maju...
se i...
orav...
nienu...
aketa...
mego...
na...
doba...
jid...
sid...
jiga...
kic...
stri...
u mjestu...
an...
soinjah...
objije se...
v. broj...
ulah...
Trstu...
u pake...
svakoga...
nivo) pre...
val, finih...
ve šljivo...
odprem...
h cionah...
azplatno...
znamke...
liek po...
clan...
zranju...
ldu...
i lok prot...
tannu, tr...
bolesti u...
kili, utvrđ...
i ako so...
dome pre...
znanje, što...
na zaliva...
samo svet...
r. Halić...
ca 50 ned...
u, Hekaru...
ovo na nogi...
ove bezus...
bolesti što...
na ona nije...
tati mogla...
stobojni ne...
krucim. I u...
ne je maika...
upotrebla...
la, Panim...
dr. Pallgav...
lek to gra...
pociest pr...
čionu pako...
jem...
...
i kod Galja...
Kranjski...
vrtbojli...
obkiclena 50...
trgovini se...
kr. privr...
strvu nanj...
omoglo kad...
lje, kad su...
ne, kod jetr...
skutulah i...
jedan za...
alltete, koje...
ano osoble...
viek čista u...
arskim pou-
zy-a »pri...
Mestni...
DLENG:

U Beču, 10. veljače 1884.

Zelesl Vas u buduće obavješćivali ćešće o znamenitijih događajih iz ove prestonice pođmiljem danas sa izvješćem o jednoj čisto slavenskoj zabavi.

U petak 8. veljače o. g. imadomo u z. v. "Blumensale" veliku Turgenjevovu svečanost, pri kojoj učestvovali su akak društva slavenskih djakah, izuzim poljskog "Ognjeka" i rutenkog "Slaca". Svečanost svrši izvanredno dobro. I morade dobiti izpasti, znajući, da slavimo veljkana Turgenjeva, da su pjevali sve po izbor umjetnici: gospodin Bröllke-Ceh, gosp. Bianchi-Hrvatka, slavensko pjev. društvo; da je gudio gosp. Grigorović-Rus, mladi umjetnik od kakvih 15 godina, da je prebirala tljke gđa. Stefanoff, rječju, kad znaemo, da su Turgenjeva slavila samo iskrenoat i najbolja sila u habitovskom Beču. — Izn koncerta, koji je nastojao iz 9 točkah, sledio je komera. I ovaj izpade dobro; samo govornice bjašu od pollje strogo zabranjene. Razni sborovi, pjevanj po razah društvah te popravljeni finom glasom "orhestra Fährbacha senloraa" izazvali su silno povladjvanje, neutihištlj aplaus. Hrvati izlaknuše se, kao uvijek dosada, svojimi krasnimi pjesmami: "U boji Zrinjski-Frankopanski Hrvataam, Golo, i t. d. s. Hrvatski sklad osvojio je svađije srca, iah pribavio mu je iskrenog čestitaja od strane slavenskog obdinstva i bečkog njemačkog novinstva.

Ova velika zabava bje dobro posjačena. Bilo su zastupano u velikom broju sve slavenske narodnosti. Medju odličnjaci vidjesmo ruskog poslanika, g. Riegera, Polta, našeg dlečnog zastupnika dra. Vitezla i druge. Novžani prinosi za podignuće spomenika pok. Turgenjeva nisu loši. Do vidova!

X.

POGLED PO SVIETU.

U Trstu 13. februara 1884.

Zavedeno iznimno stanje za Beč i okoliciu biti će od većine carevinskoga vieća odobreno. Odbor, koji je viećao o iznimnih odredbah vlade, prihvatio je vladino predloge. Kako se glasa, neće većina carevinskoga vieća uzkratiti vladi privolu na to odredbe, nu ujedno zamjorava izjaviti, da vlada nesmije prokoradžiti označeni oihj, t. j. da se to odredbe imadu protozati jedino na socijalističke agitatore.

Usljed ovih iznimnih naredbah opržena je njemačka ljevica, jer se iste tiču njezinog milijnika grada Beča. Ona će predložiti u carevinskom vieću poseban predlog i zahtijovati, da se stave izvan kriposti iznimne odredbe, a uvedu druge blažije i manjg zamašaja. Ona želi, da se spomenute odredbe ograniče jedino na prevratne slojeve pučanstva.

Vlada neće zaiste priedčiti poštenoj i pravednoj slobodi štampa, sastajanja itd., nu mora ipak odlučno na put stati težnjam, koje smjeraju na prevrat svega postojećega.

O bóravku hrvatskoga bana u Beču javlja se, da su bila tom zgodom razpravljena nekoja pitanja, tižuća se Hrvatske. Medju ostalim bijaše ugovoreno vrieme budućemu zasjedanju hrvatskoga sabora. Do to doba, da će vlada posvetiti glavnu pažnju zemaljskoj upravi, a radi toga biti će čim prije imenovani odlični predstojnici, jer da bez njih rad zapinje.

Ugarska gospodska kuća pretputila je ovih danah težki udarac. Jedan od vodjah gospodske kuće graf Czi-rakj, preminuo je 9. t. mj. na svojom imanju. Pokojnik bijaše veoma ugledna osoba, nepomirljiv protivnik židovah u Ugarskoj.

Uspjeh izbora u srbsku narodnu skupštinu iznenadio je — tako bar vladine novine pišu — iste vladine krugove. Mi bi tim glasovom vjerovali, kad nam nebi bila poznata sredstva, kojima se je srbska vlada kod

izborah služila. Vlada imati će sada u skupštini ogromnu većinu, nu da li će uz nju biti većina naroda, drugo je pitanje.

Sv. otac razposlao je enoikliku na francezko biskupe, u kojoj iztiče zasluge francezskoga naroda za katoličku orkvu; gječa, da se njo Francezka nikada pošvema odljčila s pravoga puta; pozivlje roditelje, da bi svoju djecu odgojili u nabožnoom duhu; čestita biskupom na njihovoj gorljivosti za dobro crkve i zaključuje u nadi, da će savez između sv. stolice i Francezke uvijek švršči biti a odatle jednoj i drugoj korist niknuti.

Francezka zastupnička kuća izabrala je odbor od četrdeset i četirila, koji će proučiti gospodarsku krizu, te o njoj podniti zastupstvu izvješće. Vlada se nada od toga iztraživanja povoljnomu uspjehu.

Kako pišu englozki listovi, buknuo je ustanak na otoku Kreoti, kamo je turska vlada na brzu ruku poslala 500 vojnikah, sakupljenih u Solunu i u Smirni.

Iz Egipta dolaze sve to strahovitije vijesti. Englozka fljta na vrat na nos svoje brodovlje na pomoć egipatskoj vojsci proti krivomu proroku, koji u Sudanu gospoduje. Baker paša, zapovjednik egipatske vojske, javlja, da će se jedva moći oprieti krivomu proroku u gradu Suakim, jer mu nestaju hrana, a nije moguće do nje. Sada sve ovisi od toga, hoće li englezki general Gordon na vrieme Bakera u pomoć stići. Oho englozke zastupničke kuće razpravljati će ukoro kojim opozicija vladu darivo. U gornjoj kući predlaže markiz Salisbury, da se zaključi sledeći: »Ova je kuća mnienja, da se poslednji žalostni događajji u Sudanu imadu većim dielom pripisati neodlučnosti i nedosljednosti vlade njez. veličanstva«. U dolnjoj pako kući dodan je izpravak gornjemu predlogu, glaseći: »kuća se nada, da vlada neće u buduće upotrebljavati englozke vojske, da se pača u izbor vladara egipatskoga naroda«. Ovi predlozi jedva će biti primljeni, nu ipak nam jasno pokazuju, na kolike poteškoće nailazi englezka politika doma i u Egiptu.

Najnovije telegrafične vijesti javljaju, da je Sinksat pao u ruke prorokove, namjestnik Tovfik paša pao je; njegova vojska, do 600 vojnikah, poginula je sva.

Franina i Jurina.

Fr. Ha, ha, ha, hi, hi, hi!
Jur. Ča ti je sekira danas va med pala, da se tako drzogetaš?
Fr. Pusti me malo, da se razkodačem jer imam upravo čemu.
Jur. Povej dakle, čemo se oba hibatat.
Fr. Štil sam va ištrijta, da su na Baderanščini iz neke jame izvukli mrtvačnu glavu, jako staru, pak da su ju poslali naši Šarenjac u Trst, neka tamo vide, je li to bila gospodska talijanska glava ili ščavunska. U Trstu da su talijanski miedigj rekili, da je to bila gospodska glava talijanska a naši -Krnjeli, Šarenjac i tutti kvanti, skaču od ve-

selja, da je s tom glavom dokazano da u Istri prebivaju Krnjeli od vremena Adamovih a ščavuni, da su došli lani ili preklani u Istru. Pak te pitam jel to za punkt od smiha al ne?

Fr. Borme je za plakat, da se još dana tako pametnih ljudi najde.
Fr. Te nevolje neznaju, da dolaze u Istru Krnjeli i Furljani bos i gladni, pal da love po naših jamah divlje »golube« i »pol miše-pol tice« pak je vajda jedan takov pal u jamu i etu ti kako je proslavil talijanaštvo Istre. Tako ja zdrav i vesel, ču poslat toj gospodi moju pipu, morda te pronat ako je iz zemlje od kojih talijanaških kib, i ako je, ne fall mi dobra ruka: Istru je za Taliju spašena.
Jur. Da se je to zgodilo o mladom vine nebi se čovek štutil, al ovako je za razmislet, jer neće bit sakumu sv. kolca na mestu.

Jur. Kume moj dragi, ča bi ti rekao, kad su kapuni i kokoše najbolje?
Fr. Bi reč da »petačini dan« na plesu, jel Zimljof, ako ih i redko jedu, najvoli jih jesti petačini dan.
Jur. Ah da bi jim priselil?
Fr. Tako da nebi!

Fr. A kako to?
Jur. Va nedjluja za tim, kad se neko društvo vesellio, u polnoći trupl kamik kroz okno, razblje staklo i puff nekoj mladoj na glavu, i ju teško ranil radi česa sad sud postla ima.
Jur. All to je gadno i ružno napadati mlrne ljude na veselju.
Fr. Dakako da je, al i grdo je kad go-spada u vrieme balotacelona podkup-ljivaju zlikovce i š njimi se družje, i jih po oštarijah po cele noći napajaju i nagovaraju, napadati poštene kmetje
Jur. Su jih pak na svoje veselje pozvali?
Fr. Dragi ti, kad balotacelona stla, za nje više nemare, niti jih trpe u avom društvu, nego se jih boje kako »vrag križa«.

Jur. Zato zlikovec srditi, da više ne lođu iz njihovega korita, vraćaju gospodi »šilo za ognjilce, te im kvare njihova veselja i glave razbljaju.
Fr. To te gospoda pozabiti do buduščih balotacijoni.

Karnjelijom.

Karnjeli, Karnjeli,
Istarski vi Paše,
Goli ste i nagi
U kraje došli našel
Mi smo vas najeli,
Mi smo vas napili,
Kad ste ono gladni
I kad žedni bili.
Svoje smo vam kćerice
Za supruge dali,
Rodjenom vas braćom
Držali i zvali.
Kod nas ste vi stekli
Kuće i imanja
Bez ikakva truda
Osım baratanja.
Kako ste nam za to
Sada vi zahvalni?
Kako ste u starom
Priateljstvu stalni?
Tako, da nas tužno
Gonite i ljude
Od samih Turakah —
Iz vlastite kućel

Različite vijesti.

Imenovanje. Ministar poljodjelstva imenovao je g. b. Kramara, dosadanjeg putujućeg učitelja u Kranjskoj, putujućim učiteljem gospodarstvu za Primorje, sa sjelom u Trstu. U dobar čas za naša zapuštena gospodarstva!
Političko društvo «Edinost» pozivlje svu gg. odbornike k sjednici, koja će se održavati dne 17. veljače ob 10 stihl jutro u prostorijah delavskog podpornoga društva (Gorska Stadiou br. 11.)
Denari red vesnja važan.
Nadvojvoda Albrecht u Maštavu. U posljednjem broju doneli smo

Uvredilo bi nas tko bi rekao, da u Perojacah nebije srce za narodne svetinje. Ne, mi, ako smo i šutjeli, radili smo za prohibiciju naših suplemenakah. Možemo ponosom kazati, da smo bili uvijek u prvih redovih. Slećamo, se, kad se je narodna svetlost počela u Istri buditi, kao je naš Ljubotina u pujskomo zastupstvu podigao svoj glas za narodne škole. Onda je on bio jedini u zastupstvu, koji se je za to borio. Zastupnici! Hvatatah još su spavali, nisu poznavali važnost njegova predloga, u Talijani, na čelu im Wassermann, podmetali su mu veleizdajničke tebnje. Ali to ga nije zastrašilo. On je ostao na braniku. Sada Hrvati imaju svoje hrvatske škole.

Kako Ljubotina, tako smo svi Perojci. Potomci junakah, koji su lievali krvoc za krest častni i slobodu zlatnu, ljubimo svoju svetu vjeru i svoju narodnost. Udomili smo se u eriedi talijanskog živaja. Nit iatinska sila nije bila jaka, da nas odvratl od naših svetinjah, pa niti neće. Da znaš kameenje govortl, mnogo bi nam pričalo o mukah, što su nam naši prvi susjedl zadali. Al prošlo je ono vrieme. Koji su nas nekada bili, sada nas sledže!

Obđanski izbori u Pulju minuli su bez našega uticaja. Savez Talijana h Njemacah elomio nam ruku. Izbori su iz-pali kako su naši krivo nepriljateljli hjali. Od priđruženih vanjskih obđinah bili su po milosti izabrani samo dvojica o kojih je dopisnik »N. Slozke« krivo kazao, da su posludni na svaki mlj gospode. Ne, oni su snaše gore latu.

Nonaravni savez naših nepriljateljli razlupilo se poput morske pjene. I jedan i drugi hlepe za vladu, pu se nemogu složiti u izboru nadolinika. Talijani hodo imati dra. Barsana a Njemci ga neće, jer njim je odviše orvan. Oni, koje Njemci predložu, odbijaju čuati. Eih ča dakla po staru. Dobit čemo opet komisara. Dođ čemo opet pod vladno skrblništvo.

Zlo je što nam nepriljateljli vratom zaviljaju, al nije dobro, da puk sam svojli poslovi neupravljaju. I teko će biti utjek dok nastane jednoga: ili drugoga — Talijana ili Njemca.

Pa zar je pravu, da rad njihove pohlepa za vlušču ml trplimo? Kad se oni nemogu, a i neće se složiti, neki nam se povrate naše stare obđine. U Perociu, u Medulinu, u Stinjanu, u Štivanu i u Premanturu ima sposedbuih ljudi, koji će znati vješto obđinikali poslovi upravljati, onako, kako bi jih bilo u Karneol, u Marđani i u Fillipanu, da se i njih oslobodi od težkog i ga vodnjanske gospode. Mi kmeti nemamo ništa zajedničkoga sa gradovi. Mi smo narod drugog jezika, drugih obđinah, druge nošnje i drugog zanimanja. Svoju korist i svoju potrebu poznajemo najbolje sami, i sami čemo si znati najbolje pomoći. Svojlmi novel hodoemo, da svoje hanje krpamo, a nedemo, da, kako je već »N. Slozke« rekla, gospoda ostrizu sela, pu našiju gradula.

Al nije dosta govortl i naklupati ovako pojedince ob onom što bi po nas bolje bilo. Mi moramo složno podignuti svoj glas i zahtijovati na nadležnom mjestu svoje pravice. Hrvati napredli! Predite sel Perojci ča svi uz Vasi

Iz Voloskoga kotara.
Naši zastupnici gg. Zamlić i Auginija bili su dne 9. februara primljeni u Ludinjeolju kod njegove carske vlasti nadvojvode Albrechta u Opatjli. Kud su ga pozdravili i požalili, da mogućnost pomognu podči ovaj naš lepi, al siromašni kraj, popliao se je nadvojvoda o mnogih stvara-h, izjavio je, da mu se mlili ovaj puk našega kraja, jer ako i siromašan, ča je vrlo dobre čudi i marljivo. Giel kraj da je vrlo lep. Pohod je trajao okolo pol ure. Pred nekoliko danah bito se je prone-sao ovuda glas, da je okruden neki riečki vozar na putu iz Matulje u Rieku, i to usred blela dana. Pudaństwo se je malo prestajšilo, jer bi to kod nas bilo posve nenavadno, ali sada nebi bilo čudo, kad ima množina svakovršnih radnikah u Rieki i Pretuku, pak se medju nje lahiko pomješa koji god, komu je zanat kopati u tuđem žepu.

Bilo se je počelo govortl, da su to domadi ljudi, zato je kasniavko gljvarstvo počelo oštro stvar izpitivati. Pak što se je doznalo?
Da je onaj vozar bio pljan kao čop, pak je pao s koljah, a tako mu je palo i onih 7 forintih i heljica za konje, što da mu je tobože ukradeno. Jedno i drugo su pošteni domadi ljudi našli i izručili u bližnjij kući. A koeljaš ča svojju šalju plakiti najbrže kod rečke policije.

Ovako tiho i lepe zima davno nije bilo. Bejat se je, da čemo ovo pljaci na »proljeće, kad bi imalo biti suho. Čuti se i prillicno nestašica vode.

Ovih danah dogodila se je nesreća, da se je utopila u šterni neka djevojka u Mavrih obđine Kastav u bolje stojećoj kući. Zločina nije, a nežna se, jeli nesreća, je li samovolja.

Na Trastu priredjena je bila zabava u korist »Bratovštine hrv. ljudi u Istri«. Čist prihob od for. 20 i 30. nve. društvo je jur dobilo. Zrao do grna pogačal Ugledaš se i drugi u taj primjer!

N. Orleans 16. sleđnja. Podestá Bazzoni, kap. Müller, Matangas. Gloria, Premuda iz Bordeauxa. 19. Genitori Tarabochia, kap. Tarabochia iz Liverpoola.

Port. Eads 18. sleđnja. Trlade Tarabochia, kap. Tarabochia iz Hulla.

Liverpool 1. veljače. Guglielmo D., Francis iz N. Orleansa.

Boston 5. veljače. Ema, kap. Pendo iz Grčke.

Lewes 5. veljače. Sloboda, Jelalita, iz Cap. Towna.

Smirne 6. veljače. La fortuna, kap. Žiga iz Pirea.

Middlesborough 4. veljače. Tibdor, kap. Randid.

Glasgow 4. veljače. Baron Kemeny, Strk.

Buenos Ayres 24. prostonca. Uros, Andriani iz New-Castlea.

Nova York 22. sleđnja. Olga R. kap. Mikulić iz Torrevieja. 27. Artlere Giovanni, Flamin iz Lisbone.

Lisbonu 30. sleđnja. Jafet II., kap. Kalangić iz Juve.

Jakiv 1. veljače. Ascensione, Bernešić iz Rleke.

Plymouth 2. veljače. Tara kapet. Kopešić iz Sullne. 3. Guido kap. Jelatić iz Orliana.

Falmouth 2. veljače. Ida S., kap. Sgegura iz Orliana.

Pouillac 4. veljače. Lea, kapetan Smerković iz Rleke.

Carigrad 28. sleđnja. Virgo, kap. Gladulić iz Trata. 30. Amalia D., kapetan Kljunač iz Mijetakah.

Svaucua 2. veljače. Esempio, kap. Petrić iz Porsh Nolltho.

Pensacola 21. sleđnja. Deveti Dubrovački Jakić iz Hartlopolna. 28. Vincenzu, Pošić iz Buenos Ayresu.

Cardif 7. veljače. Kleno kap. Vlašić iz Borleuxu.

Towey 7. veljače. Tempo, kapet. Verona iz Rouana. Forza kap. Perčić iz Rossna.

Odpremišeni u:

Trst 9. veljače. Tisza kap. Zambelli za Barcelonu. 22. Crnogorac, De-negril za Milanu.

Novo-Orleansu 21. Boritejl kap. Tripković za Bremen.

Nova Yorku 27. sleđnja. Carolinu, kap. Stigilić za Lisbonu.

Savannah 23. sleđnja. Amerion, kap. Valentin za B. Ayres.

Odjeđri li ti:

Rleke 5. veljače. Amella, kapetan Kiselčić za Algir. Peppina, kap. Randidić za Cetto. Tustaco, kap. Pozajil za Palermo. G. Dorin kap. Mohović za Volo. Sloga M. kap. Maročević za Civitavecchia. 7. Mihajav Spahija, kap. Kovčević za Jelsu. 8. R. Robinson kap. Morestan za Trapani.

Mobilu 20. sleđnja. Rebus, kapet. Ivančić iz Liverpool.

Pirea 20. veljače. La fortuna, kap. Žiga za Smirne. 20. Vinka, kap. Medanić za Solun.

Marsilije 3. veljače. Pomoć, kap. Katarinić za Martiniku. Mira, kap. Skopinčić za Martiniku. Zubra, kap. Sutara, za St. Louis (Senegal). G. Maria S., kap. Nikolčić za Kandju. Antal, kap. Šarinić za Rleku.

Genove 3. veljače. Cavallere kap. Gladulić za Martiniku.

Civitavecchie 25. sleđnja. Rca kap. Jakulić za Korčulu.

Bordeauxu 2. veljače. Bakran kap. Pravdića za Cardiff.

Plymouthu 1. veljače. Nilo, kap. Marinović za Malpas.

Cetta 3. veljače. Gino, kap. Jačić za Algir.

Deala 2. veljače. Dio fil, kapetan Zaoh za Kardiff.

Carigradu 29. sleđnja. Virgo kap. Gladulić za Batum.

Havro 5. veljače. Deveti dubrovački kap. Marinović za Kardiff.

Cagliari 4. veljače. Penelope, kap. Kampaćić za Trst.

Falmouthu 5. veljače. Cibela, kap. Kozulić za Dunkerque.

New-ports 3. veljače. Marino, kap. Zerković za Trst.

Svansee 3. veljače. Sem, kap. Buntelić za Capo-Verde.

Leithu 4. veljače. Tibor, kap. Randidić za Rleku.

Riposta 3. veljače. Aquila, kap. Titać za Rleku.

Algira 4. veljače. Trino, kap. Vildulić za Cagliari.

Malte 2. veljače. Teodosta T., kap. Trojanović za Barcelonu.

Alila, kap. Zuzina za Marsilju.

Trapanu 4. veljače. Industrie, kap. Todić za N. York.

Schioldisa 5. veljače. Juno, kap. Nikolić za Krf.

Kardiffu 8. veljače. Lussignano, kap. Gladulić za Trinidad.

Krcaju u:

Kardiffu 7. veljače. Padre Stefano, kap. Luković za Trst.

Sotha B., kap. Merčić za Montevideo.

Nova Yorku 28. Olga R. za Trst ili Rleku; — Luigiu P. za Lisbonu, Vila.

Leishnu 7. veljače. Sirossmajer, kap. Randidić za Demeraru.

NEUKA NAUKA.

Kako će osušiti mokru obuću (postolu i žigme)? Svuci mokru obuću, naspri u nju ovas (zobi) koji vuđu u se naglo vlagu. Ovim jednostavnim sredstvom osušit se obuća a da nelgubi svoje pravo podoba i. j. da se nežuži, nerazširi i nenabere.

Proizvajanje masla iz soja u sjevernoj Ameriki biva danomice sve to veća. U samom Newyorku izradi se masla na godinu do 4 miliona kila. Mnogo surovooga masla dovaze se u Holandiju gdje se usavršuje i odavle većinom u Engleoku pod imenom pravog masla ili umjetnog proizvođa razpohleje.

Vriednost mekin (posaj) sudji se obično (nu pogrešno) polag toga, kako su fine te drže nekodi, da čim su finija tim i bolje. Ovaj nazor je nevaljan. U debelih mekinah lahko je upoznatii ostatke hranjiva žita dočim u finih nelma nego gola gorinja kočica zrna.

Gnoj (šubar) valja na polju ili vinogradu razbacati u ne ostaviti ga dužje vremena na kupovih jer se tad lahko žu-pali, zaklita i tim na vriednosti mnogo gubl.

Da li naraste na hladnađ čim više trave, valja ti rano na proljeće razbacati krtinjakle i ta mjesta dobrim sjemenom trave posijati. Velika gospodarnavta gnoje k tomu liveđu al kod nas žalihođe nelma dosta gnoja niti za polja i vinograde.

Lutrijski brojevi.

Od 9. februaru:

Beđ	50	8	27	07	72
Grno	38	26	02	64	00
Temšvir	41	9	59	5	76

13. februaru.

Brno	00	82	65	02	27
Innsbruck	2	78	00	47	7

Trgovačke vijesti.

Kava svoudlji uzdržane cene. Rio od f. 68-74; holja f. 75-98. Laguaira f. 67-75. Portorico f. 94-116 Moka f. 114-118.

Cukar prve Marke gotova roba od fr. 26.50-28.50.

Ulje obično za jelo f. 43. — Dalmatinsko f. 44-48. Talijansko lino f. 72-98 po kakovdi.

Riža talj. f. 14-22.55; englezka f. 15-18.50 Bakalar f. 24.

Petrovič svrsto držan po 12.25 u bari-lah; j. 12.50-13 u sand.

Mast svinjeda prava po f. 68.—, en-glezka f. 61.

Slanina silno tražena po f. 01.—

Ataru f. 83-95. — Lof f. 44-60 Narandić i li-mon od f. 2-5 suvdici. Ročiči f. 19-23.

Ljstinaoci f. 37. — Grožđje Sult. f. 19-23.

Smokve f. 13-16. — Grašak f. 10-13. Pa-suži f. 11-15. — Leđa f. 13-20. — Vuna bosanska f. 105-115. Istarska f. 110.— elaho tržena. —

Kože strojena f. 145-180. — Voloske suhe f. 45-55. — Janjeđe 100 kom. f. 60—115. Zadija f. 24-34. Ljese silno trženo, u olegu uzdržano. — Sieno f. 1.20-1.55.

Sijeno bosansko i hrvatsko f. 24-26

Pšenica Oteška f. 10.40-11. Kukuruz vlašić f. 7. 25 do 7.50; Banatski f. 8-8.50. Hrvatski f. 7.50. Raž f. 7.50. Zob mađjar-ski f. 7-7.50 Hrvatska f. 7.50-8 Arbu-nauška f. 8.50-7.

Tržišanska borsu: dne 13. Februarda 1884.

Austr. drž. papiri f. 70.00 leti u erobru f. 80.80.—; leti u zlatu f. 100-45.5%; austr. renta for. 95.—

Dionice narodne banke f. 848. — Kred-it f. 306.50; Lloyd f. 6.20.

London 10. lista Sterlina f. 121.25; Na-poleoni f. 9.61; c. k. oekini f. 5.04; držav. marke for. 59.35.— Francezke for. 48.—

Nepogrješivo!

Svak dobije iznos natrag, kod koga bi moj sigurno doljudi

ROBORANTIUM
(sredstvo za brzoizosty)

bezuspješan ostao. I to tako sigurno djeluje protiv čelazosti, tpa-danau kose, peruti, otečenju. Uvijek vje-rodreny. Originalna boca po 1. for. 50 nč. i boca za probu po 1 for šaljo

J. Grolich u Brnu.

Roborantium opetovno upotreblien pokazuje takodjer dobar uspjeh protiv žabotiči i glosibolji.

Depot u Trstu: Paolo Rocca, apot.—Zadar: N. Andrović, apot. — Gorla: O. Cristofolotti, apot. — Sarajevo: Ed Ple-voja, apotekar k caru austrijskomu. — Novi Sad: G. Plašić, apot. Zagreb: O. Aralim, apot. — Tamo se može takodjer dobiti Kan de Hite, iz-čno sredstvo ljepote, koje uzdržuje svie-žost i bijelocu puti. Cijena 85 novčića. —

Boznet džverčić de Grotič, voj za rubce i elegantni sviet. Ovo je biser sviet vojnje. Radi vanredno lepe spravu, služi i kao dar za Božić i imendan. Cje-na for. 1.50

PREPORUKA

I. K. Purger, Groeden, Tirolsko, Austrija preporuča se častnomu svećenstvu i crkvenim predstojnikom za izradbu crkvenih i domaćih oltarah i tabernakulah u svakom slogu; u to ime on raspohže i ras-pohlje ako se zabjeva na ogled mnogo-brojne fotografije u velikom formatu.

Takodjer izbožena propela i okvire (u kojemođ slogu) te jas-lice izradjueme u svakoj mjeri i po svak-oj želji; osobito preporučam velike crkvene jaslice prečastnomu sve-ćenstvu, koje se nameštaju na oltaru i koje su najfinijim suknenim prabom pro-buđene. Troškovah osim naručebe nelma, samo valja dođiće narcte vratiti ako se naruđa nelzpuniti ili ne potvrdi.

Sjguram sam za izvršbu svake naručebe, da će slogu odgovarati. Preporučam se naju-čudniji za obiline naručbine.

Sodilčenim štovanjem

I. K. Purger.

PRIPOSLANO

Od na daleko poznate umjetničke ra-dionice za crkvene kipove gosp. Iv. Krest. Purger-a u Groedenu u Tirolu primio sam posljednjih dannah za ovu župnu crkvu jedno nadgrobnio propelo, koje i radi savršeno radnje i liepote ne može biti savršenije. Toga ru-dičinim jedino ugodnu dužnost, izređem I. Purgerovim kipovom zasluženo prizna-nje i preporučim li računu radionicu svoji svojoj f. n. subndri

Bolca, 31. Janara 1884.

Ivan Cumar

Župnik, dekan, kno-žo-biskupski stalni kon-zistorijski savjetnik i počastni kanonik.

Objava.

Podpisani časti se obznantiti, da je ovlašten prodavati od prvoga srlemaskog. dion. vinarskog društva u lloku glasovitio srlemasko vino u buthah i butljah. kao i na svih svietiskih izložbah odlikovanu Slijivovali u Cognnku.

Istodobno raspohžam na valiko i malo izvrstan, za sziatnom kolajinom na tradn-skoj izlložbi nagradjen sir (u kruglje 1 1/2 Kilo) od g. grofa Jos. Druškovića u Blisagu. Izvršavajuđ naručebe po najnižih celenah.

G. Vučković,
(via S. Caterina 2. u Trstu.)

Objava.

Častim se upozoriti p. n. obćinstvo, gospodu drugove i trg-govce pokučavati na mojo, za Primorje i Dalmaciju jedino skladište mramora iz Belgije

- u ploćah za pokučstvo itd, kano primjerice mramor iz St. Anne
- Grand Melange
- Petit Melange
- Bleu Belge
- Rouge St. Pierre,
- Leventu,
- Brocatelle d'Espagne itd.

IVAN B. STELLA
Via Zovenzoni Trst.

Prosta i fina roba!

PETAR SKAREL

crojač u Sv. Mateju kod Kastva pre-poruča P. n. obćinstvu u okolici svoju prodaju muške robe na metar i usivenu.

Odjeća iz crnog tu- 23 for. — nč.

skina 23 for. — nč.

Odjeća iz stofo 13-23 — —

Hlače iz modroga 1 — 50 — —

Osim toga ima robe svake vrsti. Ako odjeća nestoji dobro, prima ju natrag bez prigovora.

Prosta i fina roba!

Svoji k svojim!

Krojacija

nasljednikah pok. Ludevita JELUŠIĆA,

obstojeća već 40 godinah,

KASTAV u ISTRi:

Preporuča p. n. obćinstvu delo muške robe po najnovi-jem kroju. Naručebe primaju se i izvana i obavljaju točno po naznačenoj meri poštom.

Uz civilnu odjeću radi se i uniforma.

Roba dobavlja se iz morav-skih tvornicah i zaručana u cieniu, koju ista tvornica računa.

Prodaju se ljubljanske jakete za decu i odrasle, jestinje nego ih prodaje sam Ljubljancan na sajmovih.

Muštre daju se svako doba na ogled.

Naručebe prima upravitelj

K. Jelušić.

Prodaju se i novije hrvatske krojije.

FRANJO DUKIĆ

trgovac Kastav u Istri.

Preporuča p. n. obćinstvu u mjestu okolici svoj nove otvoreni dućan jestiva i drugih potrebščinah.

Prodaje se vrlo cienio.

U istom dućanu bolje se i „Naša Sloga“ s nč. broj:

Trgovina finih jestvinuh

Antona Paporotti u Trstu

Šiljo uz počastansko pouzeće u pake-tih od 5 kila franko i brez svakoga troška vozarine i minice (dacije) pre-komorskih jestvinah, konservah, finih domaćih i tuđjih kano i prave šilivo-vice hrvatske.

Poveće naručebe biti će odpre-mljeno iz skladišta po najnižih cienah.

Na zahtjev šalje se cianik bezplatno.

Bez ove obranbene zamke, znatnom šitćene, imado se taj lik po dr. Mallču smatrati kano pacielca

Cviet proti trzanju.

po dr. Mallču,

jo odlučno najbolji lijek proti kostobolji i reumatizmu, tr-zanju po udih, bolenti u krizu živeli, otekli, ntvrd-nulim udom itd.; ako so zubi i krakulo vreme pre-zijano povsema trzanju, što dokazuje mnozina zahval-ništah. Traži se samo vreat obramb. zamke) proti trzanju po dr. Mallču uz prilozeno cizamene; i. staklenica 50 nč

Zahvala.

Gospodinu J. pl. Tnkoczyju, lekaru u Ljubljani.

Moja je majka od kostobolje na nogi silno trpjila i razna domaća liekova bezu-pješno rabila. Pošto se je namo bolest što dalje sve većina pogoršavala a ona nije kroj više dala, više na nogu stali mogla, sloviti se na Vah dr. Mallčev kostobolji lijek za 50 nčev., te si ga odmah naručim. I u letinu imao je čuda it uspeh da se je majka nakom što ga je kratko vriomo upotrebja-vala povse težkih bolih ostobodila. Punim ovjodčovnom gizmjem okle dr. Mallčev kostobolji cviet kano izvrstan lik to ga svakomu bolestniku u sličnoj bolesti pre-porucam. Vašoj blagorodnosti izričam pako osjrdračnju hvatu; svim štovanjem.

Franjo Jug, posjednik u Smarj kod Colja

Planinski bilinski sirop kranjski, izvrstan proti kašlju, hripavici, vrtabolji, pnanj i plućnoj bolesti; i staklenica 56 nč. Koristniji nego li svi u trgovini se nalazouci siropi

Krv čisteće krugljice o. kr. priv., nebi smjelo unijednom gospodarstvu manj-zbiti; one su već tisuđ puta pomogle kad je čovjek zatvoren, kod glavobolje, kad su utvrdnula ude, pokvaren zločudac, kod jetr-njih i bubrežnih bolestih; u skatulah po 21 novč., jedan zamotak sa G. Sitaluh 1 for. 6 novč., Razaslije so samo jedan za-motak

Gori navedene spocijalizacij, koje su mnogoljetnim iskustvom kano čitile uspješne pripoznate, imado uvijek čiste u zalogi i raspohže odmah poštarckim pouzetojm.

Hekarna Jul. pl. Trnkoczyja — „pri samorogu“ u Ljubljani. Mestni trg. br. 4.